

ШОСТА ВСЕУКРАЇНСЬКА ГОНЧАРІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

11-12 квітня 2013 р. в Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара проходила шоста всеукраїнська Гончарівська наукова конференція “Творча індивідуальність Олеся Гончара в українському літературному контексті”, присвячена 95-річчю від дня народження письменника. Конференцію розпочав вступним словом ректор університету проф. *М. Поляков*. Акцентувавши увагу на символічності того, що 95-річчя славетного випускника збігається з 95-річчям університету, а також на тому, що присвоєння ДНУ імені Олеся Гончара спонукає співробітників і студентів “ставитися до життя, одне до одного, до навчання й праці так, як учать його твори”, він побажав учасникам конференції плідної роботи на новому етапі глибинного наукового осягнення постаті письменника і його творчості.

У розкритті теми конференції на обговорення було висунуто проблеми: нового прочитання творів О.Гончара – доповіді *В. Марка* (Кіровоград) “Трагедія без катарсису: новела Олеся Гончара “За мить щастя”, *Ю. Коваліва* (Київ) “Соціальний міф і художні реалії в романі Олеся Гончара “Прапорноносці””, *Н. Бернадської* (Київ) “Жанрово-стильові доміанти творчості Олеся Гончара”, *В. Просалової* (Донецьк), “Олесь Гончар і Микола Руденко: життєві і творчі перехрестя”, *Н. Заверталюк* (Дніпропетровськ), “...Всього 700 правок”: останнє авторське відредагування “Собору”, *Л. Тарнашинської* (Київ) “Художнє слово між ненавистю й любов’ю: аспект психологічної археології”, *Т. Хом’як* (Запоріжжя) “Олесь Гончар: прижиттєве випробування”, *Н. Олійник* (Дніпропетровськ) “Своєрідність хронотопічної організації повісті “Бригантина” Олеся Гончара” та ін.

О. Галич (Луганськ) своєю доповіддю “Гончар і американська література: щоденникова рецепція” розпочав розмову про мемуарний дискурс у “Щоденниках” О. Гончара й спогадах про нього, що знайшло продовження у виступах *Л. Ромащенко* (Черкаси), *В. Галич* (Луганськ), *О. Рарицького* (Кам’янець-Подільський), *О. Стадніченко* (Запоріжжя), *О. Довженко* (Одеса), *В. Галацької* (Дніпропетровськ), *І. Кропивко* (Дніпропетровськ) та ін.

Голова комісії НСП України по спадщині Олеся Гончара, голова журі комісії по присудженню німецько-української премії імені Олеся Гончара поет *І. Драч* розповів про О. Гончара як про “дивовижну людину”, “багатогранну, надзвичайно цікаву”, яка “концентрувала” навколо себе творчу інтелігенцію, про підтримку ним молодих письменників, зокрема шістдесятників, та запропонував заснувати Інститут гончарознавства, що було підтримано й іншими доповідачами. Своїми спогадами про О. Гончара поділився й *М. Наснко* (Київ). Аудиторія також зацікавлено сприйняла виступ автора книжки “Діалог через океан (про взаємини Олеся Гончара і Юрія Шевельова)” *В. Абліцова* (Київ), який, спираючись на документи, прагнув об’єктивно розглянути дискусійне в літературознавстві питання стосунків учня й учителя, письменника і вченого-літературознавця. Участь у роботі конференції професора Тбіліського державного університету *М. Бабухаді* із доповіддю “Олесь Гончар в грузинських перекладах” розширило межі її статусу до міжнародної.

Два дні роботи конференції – це не лише наукові доповіді, а й розгорнутий обмін думками з приводу нового прочитання української класики, зокрема ХХ ст., оцінок творчості О. Гончара, шляхи її подальшого вивчення. Це й ознайомлення учасників конференції з експозицією маловідомого фотоматеріалу й раритетних рукописів письменника, пов’язаних із Дніпропетровщиною; екскурсія в Новомосковськ до Ново-Троїцького собору і в Ломівку до сестри О. Гончара, яка створила в хатинці, де було написано першу книгу “Прапороносців”, своєрідний музей; перегляд документального фільму про життя письменника “У всякого своя доля” (автори фільму – викладачі і співробітники ДНУ) і вистави “Спогад про океан” студентського театру факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства “Відлуння”.

Отримано 13 травня 2013 р.

*Нінель Заверталюк, Наталія Олійник
м. Дніпропетровськ*